

Κι' όμως ξεχνάμε όταν προσπαθούμε να θυμηθούμε!

Η ίδια η

προσπάθεια που κάνουμε για να θυμηθούμε κάτι, ευθύνεται που ξεχνάμε τόσα άλλα πράγματα, σύμφωνα με μια νέα βρετανική επιστημονική έρευνα, που έρχεται να φωτίσει ένα από τα μεγάλα μυστήρια: Γιατί οι άνθρωποι ξεχνάνε τόσο εύκολα, από τον κωδικό πρόσβασης του παλιού υπολογιστή τους έως το όνομα ενός παλιού συμμαθητή τους;

Οι επιστήμονες των Πανεπιστημίων Κέμπριτζ και Μπέρμιγχαμ, με επικεφαλής την Μαρία Γουίμπερ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό νευροεπιστήμης «Nature Neuroscience», σύμφωνα με τους «Τάιμς της Νέας Υόρκης» και τη βρετανική «Ντέιλι Μέιλ», πραγματοποίησαν μια σειρά από πειράματα μνήμης με μια ομάδα 24 εθελοντών, καθώς και μαγνητική απεικόνιση του εγκεφάλου τους.

Οι ερευνητές, αφού αρχικά εντόπισαν τα διακριτά νευρωνικά «αποτυπώματα» συγκεκριμένων αναμνήσεων, διαπίστωσαν ότι η ενθύμηση κάποιου πράγματος οδηγεί στο να εξασθενεί η μνήμη άλλων «ανταγωνιστικών» πραγμάτων. Ουσιαστικά, ο εγκέφαλος καταπιέζει ενεργητικά άλλες μνήμες, προκειμένου να φέρει στο προσκήνιο κάποια συγκεκριμένη μνήμη. Η όλη διαδικασία αποκαλείται μηχανισμός «προσαρμοστικής απώλειας μνήμης».

Όπως είπε η Μαρία Γουίμπερ, «πολλοί άνθρωποι θα ξαφνιαστούν που θα ακούσουν ότι η ανάκληση κάποιων αναμνήσεων έχει και μια πιο σκοτεινή πλευρά, καθώς μας

κάνει να ξεχνάμε άλλες μνήμες, καταπιέζοντας τες κυριολεκτικά». Με άλλα λόγια, το να ξεχνάμε δεν είναι μια παθητική διαδικασία, όπως πιστεύει ο περισσότερος κόσμος, αλλά μια ενεργητική διαδικασία.

Μέχρι σήμερα οι επιστήμονες έχουν δύο βασικές θεωρίες: η μία υποστηρίζει ότι οι παλαιότερες μνήμες δεν εξασθενούν, αλλά απλώς "σκεπάζονται" από νεότερες μνήμες (π.χ. το παλιό password από το καινούριο), ενώ σύμφωνα με τη δεύτερη θεωρία οι παλαιότερες μνήμες όντως εξασθενούν, όταν νέες ανταγωνιστικές μνήμες έρχονται να καταλάβουν τη θέση των πρώτων. Η νέα έρευνα φαίνεται να υποστηρίζει αυτή τη δεύτερη θεωρία.

Πηγές: koolnews.gr- cytoday.eu